

کلیساها امکان مشارکت را فراهم می‌سازند

صبح یک روز یکشنبه، پیش از شروع جلسه و مراسم عشای ربانی، پنج عضو جدید کلیسا در مقابل شبان و شماسان ایستاده بودند. یکی از آنها تاجری چینی بود و دیگری دختر خدمتکاری که در خانه شخصی ثروتمند کار می‌کرد؛ همچنین یک پیرمرد، پسری نوجوان و خانمی که در یک کارخانه مشغول به کار بود، در آنجا ایستاده بودند. شبان کلیسا که از تفاوت پیش‌زمینه این افراد شگفت‌زده شده بود، گفت: "امروز پنج فرد متفاوت دست، راست مشارکت کلیسایی را دریافت کرده، به اعضای این کلیسا تبدیل خواهند شد. با وجودی که از لحاظ نژاد، موقعیت اجتماعی، یا سن، با یکدیگر شباهتی ندارند، اما در مسیح همه آنان نجات را دریافت کرده‌اند و به مشارکت و مصاحبت با دیگر ایمانداران خوانده شده‌اند. همان‌طور که پولس رسول می‌گوید: هیچ تفاوتی میان یهودی و غیر یهودی، برده و آزاد، مرد و زن وجود ندارد، زیرا همه شما در اتحاد با مسیح یک هستید و امروز شاهد این وحدت هستید!

خدا مشارکت را ایجاد کرده تا به یکدیگر کمک کنیم و موجب تقویت و شادی یکدیگر گردیم. و این، یکی از مهم‌ترین عملکردهای کلیسای محلی است.

سرفصل‌ها

A. مشارکت در کلیسای محلی

B. مشارکت بین کلیساها

اهداف این درس

۱. اهمیت مشارکت در کلیسای محلی را توضیح دهید
۲. انواع مختلف فعالیت‌های مشارکتی را معرفی کنید

A. مشارکت در کلیسای محلی

هدف اول: اهمیت مشارکت در کلیسای محلی را توضیح دهید

دلایل مشارکت

ماری و تیموتی در جلسات خاصی که در طی هفته برگزار می‌شد، شرکت کردند و اتفاق فوق‌العاده‌ای افتاد. آنها هر دو، تعمید روح‌القدس را دریافت کردند و در نتیجه این اتفاق، مشتاق شدند تا خبر خوش انجیل را به گوش همگان برسانند. پدر و مادر ماری که قبلاً هیچ علاقه‌ای به کتاب مقدس نداشتند، تحت تأثیر تغییرات ماری قرار گرفتند. آنها که تا به حال به کلیسا نیامده بودند، دعوت به یک پیک‌نیک کلیسایی در پارک را پذیرفتند.

غذاها و بازی‌های فراوانی وجود داشت و همه، به یکدیگر اهمیت می‌دادند و در تمام فعالیت‌ها با آغوش باز، پدر و مادر ماری را شرکت می‌دادند. به‌خصوص برادر کوچک ماری، از این مسابقات لذت می‌برد و هنگامی که شنید سایر بچه‌ها درباره کانون شادی روز یکشنبه صحبت می‌کنند، تصمیم گرفت که او نیز به جمع آنها ملحق شود.

بعد از پیک‌نیک آن روز، خانواده ماری شروع به رفتن به جلسات

کلیسایی کردند و کمی بعد، هر سه آنها ایمان آوردند. در ابتدا مشارکت مسیحی آنان را مجذوب کلیسا کرد و نهایتاً به شنیدن پیغام نجات بخش انجیل، و پاسخ آنها به این پیغام، منجر شد.

کلیسای اولیه نیاز ایمانداران را برای مشارکت با یکدیگر مهیا می‌کرد. بعد از موعظه پطرس در روز پنتیکاست، حدود ۳۰۰۰ نفر تعمید گرفتند و به کلیسا اضافه شدند. «آنان خود را وقف تعلیم یافتن از رسولان و رفاقت و پاره کردن نان و دعا کردند» (اعمال رسولان ۲: ۴۲).

در اینجا، با توجه به نمونه‌ای که کلیسای اولیه در اختیار ما قرار داده است، رهنمودهای زیر را بررسی می‌کنیم:

۱. ایمانداران برای شنیدن تعلیم رسولان وقت می‌گذاشتند. با توجه به حجم انبوه نجات‌یافتگان، تعلیم انفرادی هر یک از آنها به نظر غیر ممکن می‌آمد. احتمالاً این نوایمانان، در کلاس‌هایی همانند مدارس کلیسایی (جلسات تعلیمی) امروز ما، شرکت می‌کردند. وقتی که در کنار یکدیگر کلام خدا را مطالعه می‌کنیم، نه تنها از کلام او می‌آموزیم، بلکه با به اشتراک گذاشتن حقایق زیبایی که با پدر آسمانی ما مرتبط است، بین ما صمیمیت بیشتری شکل می‌گیرد.
۲. تمامی ایمانداران در این مشارکت نقش داشتند. در دنیای امروز، مردم هنوز به مشارکت در کلیسای محلی، نیاز دارند. گوش کردن به خبر خوش انجیل به طور مجازی و تماشای جلسات کلیسایی از طریق تلویزیون، نمی‌تواند جایگزین مشارکت حضوری در بدن مسیح، که همان کلیسا است، باشد.

داشتن یک زندگی مسیحی برای نوایمانان به خصوص جوانان، بسیار سخت است. آنها به قوت و تجارب ایمانداران بالغ، نیاز دارند و افراد با تجربه نیز، به اشتیاق و غیرت نوایمانان نیازمندند. و از طریق همین مشارکت‌ها، کلیسا قوت می‌گیرد.

۳. ایمانداران اولیه با هم غذا می‌خوردند. خوردن خوراک یکی از بخش‌های مهم زندگی است و با هم غذا خوردن، مشارکتی اساسی

- محسوب می‌شود. دعوت کردن فردی به صرف غذا، نشانه دوستی است. مشارکت غذایی، نقش مهمی را در حیات کلیسا، ایفا می‌کند.
۴. کلیسای اولیه بر دعای جمعی تأکید می‌کرد. دعا جمعی در ساختمان کلیسا و یا در خانه‌ها، باعث تقویت مشارکت روحانی می‌شود. وقتی که ایمانداران با هم خداوند را پرستش نموده و برای هم دعا می‌کنند، در محبت و فیض، رشد خواهند کرد.
۵. ایمانداران اولیه به نیازهای یکدیگر را رسیدگی می‌کردند. اعضای کلیسای اولیه، نسبت به نیازهای یکدیگر، حساس بودند. به بیوه‌زنان و فقیران کمک می‌کردند (اعمال رسولان ۲: ۴۴؛ ۴: ۳۲؛ ۶: ۱؛ ۹: ۳۶). به واسطه همین مشارکت‌ها بود که پولس به کلیسای نوپای فیلیپی نوشت: «پس اگر در مسیح دلگرمید، اگر محبت او مایه تسلی شماس، اگر در روح رفاقت دارید، و اگر از رحم و شفقت برخوردارید» (فیلیپیان ۱: ۲). کلیساهای امروز باید این‌گونه باشند.

پرسش‌های کاربردی

۱. اگر کلیسای محلی، تنها به منظور تعلیم و دعا، با یکدیگر ملاقات کنند، کدام سه فعالیت دیگر، را فراموش کرده است؟
-
-

ساختار مشارکت

دیدیم که کار کردن در کنار یکدیگر، چگونه بخش اساسی زندگی مسیحی ما را تشکیل می‌دهد. حال به شناخت بعضی جلسات می‌پردازیم که نیاز ما به مشارکت را برطرف می‌کنند.

زنان مسیحی اغلب جلساتی مختص مشارکت و دعا و کمک به دیگران، تشکیل می‌دهند. دغدغه آنها، برای کلیسا و خدمات بشارتی.

نیازهای محلی است و در خدماتی از قبیل تهیه لباس برای خانواده‌های نیازمند، تزئین کلاس‌های کانون شادی جلسات تعلیمی، و ملاقات با بیماران، شرکت می‌کنند. نقش آنها ممکن است کوچک به نظر رسد، اما نتایج حاصله از این خدمات‌ها، به طرز شگفت‌انگیزی بزرگ است! آنها در این مشارکت کمک‌رسانی، شادی عظیمی را تجربه می‌کنند.

مردان نیز در گروه‌های عضو می‌شوند و برای دعا با یکدیگر ملاقات می‌کنند. آنها به جمع‌آوری پول برای تهیه کتاب‌های مسیحی و یا سایر خدمات میسیونری، می‌پردازند. در برخی نقاط، مردان در احداث ساختمان کلیسای خود و یا سایر کلیساها کمک می‌کنند و از خدمات بشارتی هم غافل نیستند.

بچه‌ها نیز تشویق می‌شوند تا در برنامه‌هایی که برایشان تدارک دیده شده است شرکت کنند. بزرگسالان توانمند و متعهد، مهارت‌های مختلف را به بچه‌ها آموزش می‌دهند، مهارت‌هایی از قبیل: آشپزی، خیاطی، کارهای دستی، اردو زدن، کار با چوب و مهارت‌های بقا. این اوقات مفرح، کودکان را به شرکت در کلیسا علاقه‌مند نگاه می‌دارد. هم‌گروه دختران و هم‌گروه پسران، بر طبق اصول مسیحی، آموزش می‌بینند. آنها آیات کتاب‌مقدس را حفظ می‌کنند و اهدافی به آنان ارائه می‌شود تا برای بدست آوردنش تلاش کنند. این افراد که در کودکی راهنمایی شده، به تعلیمات عکس‌العمل نشان می‌دهند، به احتمال زیاد در بزرگسالی به افرادی قابل تبدیل می‌شوند که خداوند را دوست داشته، او را خدمت می‌کنند.

جوانان نیز به فعالیت‌های مخصوص خود نیاز دارند. با هدف‌گذاری‌های ارزشمند، آنها بهتر می‌توانند برای کلیسا و توسعه آن گام بردارند. آنها خدمات خود را زیر نظر رهبرانی که در گروه‌های خود دارند، انجام می‌دهند که البته تحت نظارت شبان کلیسا است. برخی کلیساهای بزرگتر، علاوه بر شبان اصلی کلیسا، یک رهبر تیم جوان را نیز در کنار افراد می‌گذارند. جوانان باید فعالیت‌ها و تعلیمات جذابی را دریافت کنند

که با جاذبه‌ها و وسوسه‌های دنیای گناه‌آلود، مقابله می‌کند. کلیسا همچنین می‌تواند نیازهای افراد مسن را برطرف سازد. یکی از بزرگترین مشکلات این افراد در بسیاری جوامع امروزی، تنهایی آنهاست و اینکه فکر می‌کنند فراموش شده هستند. کلیساهایی که به آنان در خانه‌های سالمندان و یا اقامتگاه‌های خصوصی سر می‌زنند، نه تنها ساعات خالی آنان را پر می‌کنند، بلکه به آنان یادآوری می‌کنند که خدا به آنها اهمیت می‌دهد.

چنین گروه‌هایی در کلیسا، نیاز به مشارکت را برآورده می‌سازند. همچنین می‌توان در مراسم و تعطیلات خاص نیز، دوره‌می‌هایی تشکیل داد. به طور مثال رفتن به پیک‌نیک یکی از تفریحاتی است که همه از آن استقبال می‌کنند. بعضی از کلیساها، سالن اجتماعی دارند که در آن میز و صندلی و آشپزخانه وجود دارد، و در این سالن، انواع دوره‌می‌ها برگزار می‌شود.

شاید شما هم راه‌های دیگری برای مشارکت بشناسید. گاهی مشارکت‌ها، بدون آمادگی قبلی صورت می‌گیرد که در آن، با لطف خداوند، سایر ایمانداران را به صورت اتفاقی ملاقات می‌کنیم. اگرچه هدف اصلی کلیسا، پرستش است، مشارکت‌ها برای حفظ سلامت یک کلیسای متعادل، مهم هستند. پرستش یعنی بلند کردن دست‌هایمان به سوی خدا، و مشارکت یعنی گرفتن دستان یکدیگر.

پرسش‌های کاربردی

۲. عبارت درست را مشخص کنید:

a) کلیسای اولیه، تمام وقت خود را به مطالعه و دعا اختصاص می‌داد.

b) بچه‌ها علاوه بر شادی و بازی می‌توانند در فعالیت‌های کلیسایی تعلیم ببینند.

- (c) جوانان باید به فعالیت‌های جالب کلیسایی مشغول شوند تا با وسوسه‌های دنیا مقابله کنند.
- (d) مشارکت با سایر ایمانداران، به داشتن یک زندگی مسیحی متعادل، کمک می‌کند.

۳. کدام یک از کلمات ارائه شده، زیر بنای داشتن مشارکت است؟

(a) مطالعه

(b) سازمان‌دهی گروه‌ها

(c) پیک‌نیک

(d) با هم بودن

(e) نیازها

۴. کدام یک از فعالیت‌ها و یا گروه‌های کلیسایی، بیشتر از همه، توجه شما را جلب کرد؟

.....

.....

اگر تا به امروز با دیگر ایمانداران مشارکت نداشته‌اید، به دنبال راهی برای برقرار نمودن این رابطه باشید. اگر کلیسای شما چنین فرصتی را ایجاد نکرده، از سایر اعضای کلیسا بخواهید در رفع این کاستی، به شما کمک کنند.

B. مشارکت بین کلیساها

هدف دوم: انواع مختلف فعالیت‌های مشارکتی را معرفی کنید

مشارکت با سایر کلیساها، محرکی است که دید ما را وسعت می‌بخشد و باعث می‌شود کلیساها، خود را جزئی از یک کل، که همان بدن مسیح است، ببینند. وقتی با دیگر کلیساها ارتباط برقرار می‌کنیم، دایره دوستان ما نیز بزرگتر می‌شود.

جلسات مشارکتی: در برخی مناطق، جلسات مشارکتی یک‌بار در ماه برگزار می‌شود و کلیساها به نوبت میزبان کلیساهای دیگر می‌شوند. در این مشارکت‌ها و جلسات، کلام خدا موعظه می‌شود، شهادت‌هایی از دعاهاى برآورده شده اعلام می‌شوند، گاهی در بین این مراسم‌ها غذایی با هم میل می‌کنند و سرود می‌خوانند.

تجمعات: اغلب اوقات، گروه‌های مختلفی از کلیساهای مختلف با یکدیگر جمعه می‌شوند. برای مثال، جوانان از جلساتی که رهبران جوان آن را اداره می‌کنند لذت می‌برند. بانوان نسبت به تجمعات بانوان عکس‌العمل نشان داده، آقایان علاقه‌مند به شرکت در گفتگوهای مردانه هستند.

مسابقات: مسابقات عملکرد حافظه، یا آزمون کتاب مقدس بین کلیساها، مطالعه کلام خدا را تشویق می‌کند. مسابقاتی در زمینه موسیقی در بین کلیساها نیز، مردم را به کلیسا جذب خواهد کرد.

اردوها و کمپ‌های استراحتی: اعضای کلیسا در یک مکان بزرگ دور هم جمع می‌شوند تا از کارهای روزمره و مسئولیت‌ها فراغت یافته، تجدید قوا کنند. بسیاری از ایمانداران، در همین مکانها، تعمید روح‌القدس را دریافت کرده‌اند.

خدمات بشارتی متحد: کلیساهایی که در مجاورت هم هستند، می‌توانند در یک برنامه کمک‌رسانی، با یکدیگر متحد شوند. سخنرانان ویژه و یا گروه‌های موسیقی را می‌توان به این برنامه‌ها دعوت کرد. چنین جلساتی تأثیر زیادی بر مردم دارد. فعالیتهایی نیز برای پیگیری این نوع خدمات باید تعیین شود تا نوایمانان بتوانند در کلیساهای محلی

نزدیک به خود، مشارکت کنند. کلیساهای محلی، باید فراتر از چهاردیواری خود، عمل کنند تا بتوانند به مزرعه جان‌هایی که آماده درو می‌باشند، رسیدگی کنند. همکاری با سایر کلیساهای این حقیقت را به ما یادآوری می‌کند که بدن مسیح شامل تمام ایمانداران است.

همان‌گونه که ایمانداران به مشارکت با یکدیگر نیاز دارند، کلیساهای نیز به مشارکت با هم نیازمندند. امروزه شاهد اتحاد افرادی که تولد دوباره یافته‌اند، با افرادی هستیم که از روح‌القدس پُر می‌باشند. مشارکت‌های بزرگ بین‌کلیسایی، به دنیا نشان می‌دهد که محبت مسیح و مشارکت در روح‌القدس، قوی‌تر از تمایزات فرقه‌ای است. عیسی گفت: «از همین محبت شما به یکدیگر، همه پی خواهند برد که شاگرد من هستید.» (یوحنا ۱۳: ۳۵).

اگرچه بعضی از کلیساهای ترجیح می‌دهند مستقل باقی بمانند، اکثر آنها متعلق به فرقه‌ای هستند. حد وسط بین این دو، «مشارکت همراه با همکاری» است که بسیاری از کلیساهای پنطیکاستی بدان تعلق دارند. در این نوع همکاری، هر گروه محلی، از خود حمایت و حفاظت می‌کند، اما، افراد و گروه‌هایی که در این مشارکت هستند، با هدف کار و خدمت برای خدا، با یکدیگر متحد شده‌اند. از طریق این همکاری‌ها، خدمات بیشتری را می‌توان انجام داد، همانند چاپ کتاب‌های مسیحی، تهیه برنامه‌های رادیویی، فرستادن مبشرین و برگزاری جلسات بزرگ بشارتی.

پرسش‌های کاربردی

۵. عبارات a تا e را به گزینه‌های ۱ تا ۵ وصل کنید.

a) ایجاد فرصت برای مشارکت جوانان یک کلیسا با کلیسای دیگر

(۱) جلسات مشارکتی

(b) داشتن وقت دعایی و استراحت با ایمانداران دیگر

(۲) جلسات برای گروه سنی خاص

(c) ایجاد علاقه در دیگران نسبت به کلام خدا

(۳) مسابقات

(d) داشتن مشارکت با سایر کلیساها

(۴) اردو یا کمپ

(e) همکاری با سایر کلیساها، در فعالیتهای بشارتی

(۵) خدمات بشارتی بین کلیسایی

۶. کدامیک از جملات زیر، این را تکمیل می‌کند؟ مشارکت بین

کلیساها، باعث بنا و تقویت

(a) مشارک شخصی ما می‌گردد.

(b) کلیسای محلی ما می‌گردد.

(c) خدمات کمک‌رسانی می‌گردد.

(d) شهادت ما به بی‌ایمانان می‌گردد.

پاسخ پرسش‌های کاربردی

۱. مشارکت، مشارکت در غذا خوردن، و رفع نیازهای یکدیگر
۴. پاسخ خودتان
۲. عبارات (b و c و d) درست هستند.
۵. (a ۲) جلسات برای گروه سنی خاص
- (b ۴) اردو یا کمپ
- (c ۳) مسابقات
- (d ۱) جلسات مشارکتی
- (e ۵) خدمات بشارتی بین کلیسایی
۳. (d) با هم بودن
۶. تمام گزینه‌ها درست هستند.